

' Ha tehettem volna korábban - mondjuk már elsőben! '

Kiss Máriával, a Közgazdaságtudományi Kar 5. éves közgazdász-gazdálkodási szakos hallgatójával beszélgettem, aki az előző nyáron 9 hétig New York állam, Elizaville nevű kisvárosában egy gyerektáborban dolgozott. Lássuk hogyan került ő a tengerentúlra.

Közel: Hogyan jött az ötlet hogy belevágj egy ilyen kalandba?

Már korábban szerettem volna kimenni külföldre az Erasmus program keretében, de én nem szerettem volna tanulni, és hosszú ideig a szüleimtől távol lenni. Mindössze az volt a célom hogy anyanyelvi környezetben gyakoroljam az angol nyelvet. Így alakult hogy egy neptunos üzenet kapcsán elmentem egy CCUSA információs meetingre és onnantól kezdve nem volt visszaút.

Közel: Milyen félelmeid voltak a kiutazás előtt?

Félelmeim nem voltak, inkább csak az, hogy korábban 3 hónapot még soha nem töltöttem el egyedül, a szüleim nélkül, és hát természetesen az új kontinens, új kultúra, új emberek...Ez mind-mind inkább kihívást jelentett, nem is igazán félelmet.

Közel: Milyen volt a tábor, mi volt a feladatot?

A tábor hatalmas volt, közel 380-400 fős gyereksereggel, mintegy 35 fős személyzettel, köztük 5 magyar diákkal. Én átlagban 8-9 órát dolgoztam felszolgálóként, pincérnőként a konyhán másik 2 magyar lánnyal együtt. Egyébként a másik két lány takarítóként illetve életmentőként dolgozott.

Közel: Mennyire volt kötött a táborig munka, volt-e lehetőség a kikapcsolódásra, utazgatásra?

Szabadidőmben nagyon sok lehetőségem volt kipróbálni különböző sportágakat. Sokat teniszeztam, golfoztam vagy éppen falat másztam. De gyakran csak pihentem a szállásomon. Szinte minden este bementünk a közeli kisvárosba szórakozni a munkatársakkal. A szabadnapjainkon ellátogattunk a bostoni Hardware Egyetemre, vagy a Niagara-vízeséshez.

Közel: Mit csináltál a tábort követően?

Mivel a táborom csak 9 hétig tartott, a vízumszabályok pedig megengedték, hogy még akár 30 extra napot is maradjak, én éltem ezzel a lehetőséggel. Mivel ugye nem minden nap jut el az ember az Egyesült Államokba. Úgy voltam vele, hogy ha már kint vagyok, szeretném ezt kihasználni és tudtam, hogy 4. évesként nem adatik meg még egyszer ez a lehetőség. Így közel 4 hétig még maradtam és egy szlovén munkatársammal együtt bejártuk mind a keleti, mind a nyugati partot.

Megnéztük a csodaszép Las Vegas-t, jártunk San Francisco-ban a Golden Gate hídnál, Los Angeles-ben majd visszautaztunk Miami-ba, Washington D.C.-be, és végül New York-ba.

Közel: Így utólag, ha visszapörgethetnéd az időt, újra belevágnál-e?

Ez nem kérdés. Ha tehettem volna korábban - mondjuk már elsőben – biztos, hogy minden nyaramat itt töltöttem volna. Én abszolút pozitívan jöttem haza, sőt ez a nyár és intenzív nyelvhasználat nagyban hozzájárult ahhoz, hogy amint visszajöttem sikeres nyelvvizsgát tettem angolból. Illetve ne felejtsek el, hogy tényleg éltre szóló barátságokat kötöttem, és elmondhatom magamról, hogy a világ minden részéről vannak barátaim.

Közel: Végezetül, mit tanácsolsz azon közgázos társaidnak, akiknek már megfordult egy hasonló gondolat a fejében?

Mindenkinek csak ajánlani tudom, habár hallottam én is csalódott emberekről, de szerintem többet veszít valaki akkor, ha meg sem próbálja. Nekem megértte!!!

A cikket készítette: Marozsán Gergely
A DEHKB megbízásából